

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 46 hallituksen esityksen johdosta laiksi auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 7 ja 17 §:n muuttamisesta

Eduskunta on 26 päivänä syyskuuta 1985 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 130 laiksi auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 7 ja 17 §:n muuttamisesta. Tämän esityksen yhteydessä valiokunta on käsitellyt eduskunnan valiokuntaan 21 päivänä toukokuuta 1985 valmistelevasti käsiteltäväksi lähettämän ed. Radun lakialoitteen n:o 49 laiksi auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 17 §:n muuttamisesta.

Ammattimaiseen liikenteeseen käytettäväksi rekisteröidyistä henkilöautoista eli lähinnä taksi-autoista palautetaan autoveroa auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 7 §:n 1 momentin nojalla enintään 49 350 markkaa. Hallitus ehdottaa, että palautettavan autoveron enimmäismäärää korotettaisiin vuoden 1986 alusta 1 950 markalla eli 51 300 markaksi.

Auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 17 §:n 1 momentin mukaan palautetaan uutena hankittavasta henkilöautosta sen hintaan sisältyvää autoveroa hakemuksesta invalidille hänen haitta-asteensa ja eräiden muiden seikkojen perusteella sanotussa lainkohdassa tarkemmin määritellyissä tapauksissa enintään 27 720 markkaa, 21 000 markkaa tai 13 750 markkaa. Hallitus ehdottaa, että nämä enimmäismäärät korotettaisiin 28 900 markaksi, 21 900 markaksi ja 14 300

markaksi. Invaliditeetin johdosta tapahtuvaa autoveronpalautusta koskevien säännösten kehittäminen on muilta osin vireillä, joten niihin ei tässä vaiheessa ehdoteta muutoksia.

Lakialoitteeseen n:o 49 sisältyvän lakiehdotuksen mukaan invalidien autoveron huojennusta koskevaa menettelyä muutettaisiin siten, että auto voitaisiin suoraan ostaa verotta.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen tarkoituksenmukaiseksi. Hallituksen esityksen perusteluihin yhtyen valiokunta on päättänyt asettua puoltamaan hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymistä.

Käsitlemänsä aloitteen suhteen valiokunta on asettunut kielteiselle kannalle.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta päättäisi hyväksyä hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen muuttamattomana.

Samalla valiokunta, jonka käsittelyn pohjana on ollut hallituksen esitys, ehdottaa,

että lakialoitteeseen n:o 49 sisältyvä lakiehdotus hylättäisiin.

Helsingissä 11 päivänä lokakuuta 1985

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Salolainen, varapuheenjohtaja Muurman, jäsenet Ajo, Joutsenlahti, Koskeniemi, Linna, Malm, Mäki-

Hakola, Pohjala, Rönholm, Surakka, Sutinen, Tenhiälä ja Tuovinen sekä varajäsenet Jokela, Kuusio, Manninen, Rusanen ja Vepsäläinen.

Vastalause

Hallitus esittää invalidien käyttöön tulevien henkilöautojen ja taksiautojen autoveron palautuksen enimmäismääriä korotettavaksi ensi vuoden kuluttajahintojen nousuja vastaavasti vuoden 1986 alusta lukien.

Autoveron palautuksen markkamääräiset ylärajat otettiin auto- ja moottoripyöräverolakiin vuonna 1977. Vuosina 1978 ja 1980 jätettiin inflaatiotarkistukset tekemättä. Kun lisäksi otetaan autojen hinnannousu huomioon, on invalidien autoveronpalautuksen reaalinousu jäänyt jälkeen kuluttajahintojen nousuun verrattuna.

Liikunta- ja näkövammaisilta palautettavan au-

toveron tarkoitus on helpottaa auton hankkimista liikkumisen mahdollistamiseksi.

Mielestämme invalideille palautettavan autoveron tarkoituksen toteuttaminen edellyttää, että palautuksen reaalinousu säilyy. Sen vuoksi katsomme, että palautusten markkamääriä tulisi korottaa noin 11 prosentilla, jolloin lain 17 §:n 1 momentin markkamäärät olisivat 22 700 markkaa ja 31 000 markkaa sekä 2 momentin osalta 15 600 markkaa.

Sen vuoksi ehdotamme,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 7 ja 17 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan auto- ja moottoripyöräverosta 14 päivänä marraskuuta 1967 annetun lain 7 §:n 1 momentti ja 17 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 23 päivänä marraskuuta 1984 annetussa laissa (782/84) näin kuuluviksi:

7 §

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

17 §

Milloin veronalaisena maahantuotua autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikunta- tai näkövammasta aiheutuva pysyvä haitta-aste on vähintään 80 prosenttia ja jonka henkilökohtaiseen käyttöön auto tulee, tai sellainen invalidi, jonka pysyvä haitta-aste on vähintään 60 prosenttia ja jolle auton hankinta on hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta määrättävä asettamillaan ehdoilla valtion varoista maksettavaksi takaisin maahantuonnin yhteydessä suoritettu tai auton hintaan sisältyvä vero, kuitenkin enintään 22 700 markkaa. Milloin hakija ajokortissa olevalla merkinnällä tai muutoin luotettavasti osoittaa, että hänen on käytettävä automaattivaihteista autoa, veroa palautetaan edellä mainituin edellytyksin enintään 31 000 markkaa. Jos auto on ollut haltijan käytössä, vero palautetaan vasta, kun haltija on rekisteröity auton omistajaksi. Hake-

mus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä viimeistään 7 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa.

Milloin veronalaisena maahantuotua autoa ensi kertaa rekisteröitäessä sen omistajaksi tai haltijaksi on rekisteröity sellainen invalidi, jonka liikuntakyky on alaraajan tai alaraajojen puuttumisen tai toiminnan vajavuuden vuoksi siten alentunut, että hänen pysyvä haitta-asteensa on vähintään 40 prosenttia, Helsingin piiritullikamarin on hakemuksesta 1 momentissa säädettyillä ehdoilla määrättävä valtion varoista maksettavaksi takaisin 60 prosenttia maahantuonnin yhteydessä suoritusta tai auton hintaan sisältyvästä verosta, kuitenkin enintään 15 600 markkaa. Palautusta myönnetään vain autosta, jonka hankinta on invalidille hänen toimensa, työnsä tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi olennaisen tarpeellinen. Hakemus voidaan tehdä ennen kuin hakija on rekisteröity auton omistajaksi, mutta se on tehtävä viimeistään 7 §:n 1 momentissa säädettyssä ajassa.

Voimaantulo- ja soveltamissäännös

(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Helsingissä 11 päivänä lokakuuta 1985

Pirjo Rusanen
Pentti Mäki-Hakola

Toivo T. Pohjala
Pertti Salolainen